

Tolstoj, da je sedaj v prehodnem stanju, da mora kmalu nastopiti v nji reformacija, in da mora opustiti preganjanje drugovercev. „Kdaj pa napoči Rusiji svoboda?“ vpraša White. „Svoboda zasije Rusiji kmalu“, odgovori Tolstoj, „in ne bo nastopala polagoma v razvoju, pretrganem z reakcijami. Prememba napoči naglo, z veliko silo.“ O ruskih vseučiliščih je rekel Tolstoj, da je na njih zabranjena vsaka svoboda. Mladim profesorjem, ki hočejo govoriti odkritosrčno, se brani vsak prostejši uk, in v veliko nevarnost bi prišli, če bi naravnost povedali, kar mislijo. Izmed novjših slovstvenikov čisla Maupassanta in Balzaca; Daudeta in Zole ne mara. Ko sta srečala pogrebni sprevod, rekel je Tolstoj: „Če vse dobro preudarimo, je misel na smrt mnogo tolažljivejša, kakor oni nazor, ki pravi, da človek popolnoma izgine, in ‚memento mori‘ je dobro načelo za življenje.“ White se je čudil, da je Tolstoj pri vsej svoji svobodomiselnosti vendar jako nestrpen. Če kdo izrazi drugačno misel, kakor on, jo ostro zavrača in se trmoglavno drži svojih nazorov.

Časnikarski jubilej. L. 1902. bo dvesto let, odkar izhajajo časniki v Rusiji. Ker je pa prvi list začel izhajati v Moskvi, je bibliografično društvo moskovskega vseučilišča sklenilo, da slovesno praznuje ta jubilej. Zlasti namerava prirediti v grudnu l. 1902. slovesne seje, kakor tudi razstavo vseh časopisov, ki so doslej izhajali v Rusiji, ako bo mogoče, s slikami urednikov in odličnih sotrudnikov. Za prireditev razstave namerava društvo pridobiti nekatere urednike, izdajatelje časnikov in učena društva. Za časa jubileja bodo izhajale „Vedomosti o vojennyh i inyh delah“ v prvotni obliki; dalje izide popis vseh bivših in sedaj izhajajočih ruskih

časopisov s posnetki njih prvih števil in s slikami urednikov; do jubileja nameravajo dovršiti znano delo Pekarskega, v katerem imajo biti opisane vse tiskovine, ki so izšle za časa Petra Velikega. Izrekla se je tudi želja, da bi se proslavil jubilej s kakim dobrim delom: osnovati hočejo zaklad, iz katerega bi v slučaju potrebe dobivali pomoč časnikarski sotrudniki.

Hrvaška umetnost. Prošli mesec sta v Splitu razstavila svoje slike gg. Vidović in Lalić, mlada splitska umetnika, v krasno prirejenem foyeru tamošnjega gledališča. Vidovića je hvalila kritika kot pejzažista, Lalića pa kot portretista. — V Zagrebu pa je od 1. vel. travna v umetniškem paviljonu razstava slik odličnih slikarjev Medovića in Ivekovića. O tej znameniti izložbi sporočimo več prihodnjič.

Jovan Ilić. Srbska književnost je izgubila sivolasega pesnika, ki je poleg največjih novjših srbskih pesnikov: Njegoša, Branka Radičevića in Sarajlije mnogo let deloval na slovstvenem polju. Jovan Ilić je bil rojen dne 15. vel. srpana 1823, a je umrl 25. sušca t. l. Njegove pesmi imajo čisto naroden značaj: Izpolnjeval je slovstveno oporoko Vuka Karadžića. „Srpska Književna Zadruga“ je izdala njegove „Pesme“. Nekaj posebnega je, da so tudi trije njegovi sinovi: Milutin, Dragutin in Vojislav srbski pesniki.

Nemške prevode spisov P. L. Colome izdaja samo nemško založništvo „Vita“ v Berlinu. Romana „Malenkosti“ se je v kratkem času razprodalo dvanajst izdaj.

Kitajski igravci.